

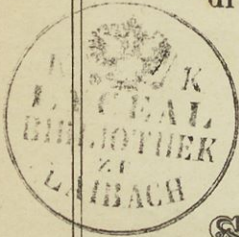
Hodnik, Franj

Častitim
družabnikom Kranjske čitalnice

za

NOVO LETO

1866.

Sinoči, o polnoči ravno je bilo,
Ko staro si leto je vrat zlomilo.
Naj v miru počiva! Saj škode ni ravno,
Ker že zamerilo nam se je davno,
Je mnogo obetalo, dalo pa malo,
In upanja več, kakor djanja kazalo.

Jaz gledal sem ravno na gaštejsko cesto,
Kar se pripelje **šestdeset šesto**;
Šest parov konj je vozilo balo,
Mem' Mahov'ga grada jo v Kranj peljalo,
In koj sem tekel, da vidim darove
Za kranjske stariše, hčerke, sinove.
In novo je leto mi vse pokazalo,
Kar kranjcem bo in okolici dalo.
In bilo je mnogo sreče, blagá,
Sploh dosti za želje vsacega.
Le zame je bil prav žalosten dar,
Pomislite: praznih mošnjičev par.

Pa novo me leto tolaži tako:
Ne boj se, nobeden prazen ne bo!
Le pojdi k gospodom in gospém,
Pozdravi in reci: „To Vam povém,
Da bode letos vsega dovolj,
Zdravja, veselja in sreče zgolj.
Poslan sem od samega novega leta,
Ki Vam vse to resnično obeta,
Ker jaz, ki sem služil leta druga,
Sem tudi novega leta sluga.“

V Kranji na novega leta dan.

Avguštin Potušek,

čitalničnin strežaj.

hrubšpnlkom Křanjské čláslnlce

NOVO LETO

1866

In upanja več, kakor djanja kaxalo.
 Ker se xamnilo nam se je dvanjo,
 Kaj v mira počival kaj škade ni ravno,
 Ko samo si leto je vrst xlamilo.
 Či moči, o polnoči ravno je bilo.

Komisije: praxani mešajcev par.
 Le xamo je bil prvi xalosten dar,
 Kpoln doati ka čelje vasovca.
 In bita je mnogo ardeje, lagsa,
 Kar křanjecem ba in okolič dala.
 In novo je leto nai vas pokazalo,
 Na křanjska křanjske, boerke, sinove,
 In kaj sam křanjske, da v dlan dajove
 Mam, Mlahovca křanjska jo v Křanji pošalo,
 Křan pastov kaj je vozilo bala,
 Kar se pripelje čestitavt često;

V Křanji na novoga leta dan
 Kom tudi novoga leta slava,
 Ker jas, ki som služil leta druga,
 Ki vam ved to resnično obeta,
 Křanjan, veselja in ardeje xgoli.
 Da bodu leta xagca dovolj,
 Kompravni in xeci: „To vam povém,
 Le pošli k xospodam in xospém,
 Ne boj se, nobeden praxen no bol!
 Le novó me leto tolašl tako:

AVT. Č. 1866

Čestitiny